

repræsentanter som de andre Bølgere, og disse i Reglen faae Borgermesteren paa deres Side, saa blive de nu i Mindretal, istedetfor at de før have været i Fleertal, hvilket forekommer mig ubilligt, og derfor har jeg stillet Forslaget under Nr. 14 b., som bliver afstemt særskilt. Dette Forslag under Nr. 14 b. giver accurat det samme Resultat, som nu er Tilfældet. Naar en Borgerrepræsentation efter mit Forslag f. Ex. skal bestaae af 12 Medlemmer, saa vil den større Deel være 7, og Femtedelen af Bølgene vælge 5. Disse 5 lagte til Borgermesteren bliver 6, og saa staaer der 6 imod 7, lig med et Tilfælde, hvor der efter de nu gjældende Regler var 13 Medlemmer. Mit Forslag gaaer kun ud paa at lade det blive staaende ved det Gamle med Hensyn dertil eller at indføre de Forandringer, der ere nødvendige for, at alle Bølgernes Valgret i Communen kan have den samme Betydning, som den nu har. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem vil indsee, at mit Forslag ikke gaaer ud paa noget egentlig Nytt, men kun paa Noget, der er fremkaldt ved hele Forholdet. Det ærede Medlem, jeg har nævnt, sagde, at vi skulle lægge Vægt paa, at Communen faaer Myndighed, og det er ganske rigtigt; men der er jo en stem Forskjel paa, hvem det er, der faaer Myndigheden, hvilket Bølgercorps der kommer til at vælge dem, der faaer Myndigheden; thi det er jo klart nok, at deraf afhænger det, om det er Communen, der faaer Myndigheden, eller om det kun er visse Begunstigede i den, der faaer den, og det forekommer mig, at denne lempelige Forandring, som jeg har foreslaaet under Nr. 14 b., ikke kunde foranledige det ærede Medlem til at betragte det som Noget, hvorved der skulde gives Grund til at fare løs imod nu at gjøre Forandringer i Valgretten og Valgbestemmelserne. Forslaget under Nr. 15 har jeg tidligere udviklet og skal altsaa ikke opholde det høitærede Thing derved; det er vedblivende mit Ønske, at det ved den Forandring gjøres fornødent at forsøge, hvorvidt de nu Valgte, af hvilke nogle

skulle være i denne Stilling i 6 Aar og andre i 3 Aar, fremdeles nyde den fornødne Tillid i Communen. Det Forslag, der staaer opført under Nr. 16, er der ogsaa taget lidt strengt paa. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) udtalte, at der ikke var fjerneste Anledning til eller Trang tilstede for en saadan Forandring. Jeg skal gjerne indrømme det ærede Medlem, at han kan have andre Veie, ad hvilke han kan have et ikke ganske ringe Kjendskab til, hvad der kan være Trang til eller ikke; men naar han mener, at der ikke er fjerneste Trang dertil, da tager han meget fejl. Jeg har ogsaa noget Kjendskab til disse Forhold, og jeg har mange Gange hørt omtale, at det vilde være meget ønskeligt, om just det, jeg her har foreslaaet, var gennemført. De, der sætte Priis paa at virke i Samklang med deres Medborgere, kunne selv have godt af at have en saadan Spore, som ligger deri, at de faaer deres Tillidsbrev fornyet med ikke altsaa store Mellemrum; det er et Forslag, som jeg troer vil bidrage meget til, at der kommer et større Liv i Communerne og en større Interesse og Virksomhed med Hensyn til de communale Anliggender. Jeg betragter det som givet, at de enkelte Smaaforslag, jeg har stillet om at forandre Ordet „almindelige“ til „ordentlige“ og saa fremdeles, blive vedtagne, thi jeg antager, at den ærede Ordfører har indrømmet Nødvendigheden af min Opfattelse af dette Spørgsmaal, at det ikke er heldigt at bruge det samme Udtryk i to Love, der vedrøre den samme Gjenstand, i to forskellige Betydninger, og at det derfor her er nødvendigt at forandre det. Jeg kan altsaa ikke paa nogen Maade erkjende, at de Indvendinger, der ere reiste imod de reelle Forslag under Nr. 14, 15 og 16, have nogen som helst Vægt, og naar man kun imod Forslaget under Nr. 1 har at anføre sin bekjendte Henviisning til Grundlovens Udtryk, saa forekommer det mig rigtigt nok, at denne Grund næsten er værre end ingen.

Thurab: Det var de Dyringer, vi igaar